

Ян 14, 15–21 Езус сказаў сваім вучням: “Калі любіце Мяне, будзеце захоўваць Мае заповедзі. І Я папрашу Айца, і дасць вам іншага Суцяшальніка, каб быў з вамі наўсёкі, Духа праўды, якога свет не можа прыняць, таму што не бачыць Яго і не ведае.

А вы Яго ведаеце, бо Ён з вамі ёсць і ў вас будзе. Не пакіну вас сіротамі, прыйду да вас. Яшчэ крыху і свет ужо не ўбачыць Мяне. Вы ж бачыце Мяне, бо Я живу, і вы жыць будзеце. У той дзень спазнаеце, што Я ў Айцу Маім і вы ўва Мне, і Я ў вас. Хто мае заповедзі Мае і захоўвае іх, той любіць Мяне. А хто любіць Мяне, таго палюбіць Айцец Мой, і Я палюблю яго і аб’яўлюся яму”. †

Палюбіць мову любові

Езус выдатна ведаў, каго пакінуць нам пасля свайго адыходу, каб не засталіся сіротамі. Ён паабяцаў спаслаць Святога Духа, які ад Яго імя будзе выконваць справу збаўлення. Наказаў людзям маліцца: “Дай нам Духа, і мы зноў адродзімся”.

Чалавек павінен пастаянна адраджацца, каб жыць па-Божаму. Сілу нараджэння ў сабе мае любоў. Святы Дух як Бог з’яўляецца Любоўю, і мы ідзем насустрач гэтаму Духу з любоўю ў сэрцах і на далоні. Толькі на такой мове можам размаўляць з Ім.

Езус хацеў, каб пасля Яго адыходу мы легітыміраваліся любоўю. Яна творчая, гэтак жа, як творчы і сам Святы Дух, які пасяляецца ў сэрцы кожнага, хто жыве любоўю. Менавіта тады чалавек атрымлівае Сябра, Заступніка і Суцяшальніка. Наша задача – палюбіць мову любові, бо яна заўсёды мае крыніцу ў Богу.

Дык адкрыймася таму Духу, які ёсць Духам Праўды і Любові. Злучаныя з Ім, будзем жыць надзеяй канчатковага з’яднання калісьці з Хрыстом у Небе. □ Ці заўсёды маю жаданне